

463 SÕIDAB vankreid värvilisi mööda maanteid,
 sini-puna-rohelisi mööda maanteid.
 Edasi vaid läbi maa ja läbi linna –
 mitte iial tulla, ainult minna, minna.
 Päevapaiste sunnib elust rõõmu tundma,
 laseb laule nukrameelseid laulda sügav öö.
 Iga õhtupuna kingib uue lee,
 aga teada siiski ammugi on see:
 saja mäe ja oru taga
 tuhat õnnelootust magab,
 lõpeb värvilistel vankritel kord rännutee.
 Läbi selge silmapiiri,
 keset kuldseid päiksekiiri
 lõpeb värvilistel vankritel kord tee.

Lal-la-ram ti-du-rai...

Värvilised vankrid teineteise kõrval,
 laagripaiga leidnud eemal laaneserval.
 Sädelevad seelikud ja kõrvarõngad,
 kirjuks muudab lõke tuhmid elulõngad.
 Tantsida võib muredestki kaugelt mööda,
 tahab naerda, kuid ka nutta mõnikord kitarr.
 Tuleb erinevaist pärleist kauneim kee
 ning ei maksa iial kuigi palju see.
 saja mäe ja oru taga...

Lal-la-ram ti-du-rai...